

Sygn. akt II Ca 1087/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Renata Tabor (spr.)
Sędziowie:	SSO Barbara Puchalska SSO Urszula Wynimko
Protokolant:	st. sekr. sąd. Zofia Szczęsnowicz

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013 r. w Białymstoku

na rozprawie sprawy z powództwa A. G. i D. G.

przeciwko R. G.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa R. G.

przeciwko A. G. i D. G.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego R. G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 12 października 2012 r. sygn. akt IV RC 811/11

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od pozwanego R. G. na rzecz powodów A. G. i D. G. kwotę 300 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

J. G., działając jako ustawowa przedstawicielka małoletnich powodów A. G. i D. G., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich od pozwanego R. G. przez Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 8 września 2009 r. w sprawie I C 860/08 - z kwot po 600 zł miesięcznie do kwot po 900 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10. dnia każdego miesiąca do rąk ustawowej przedstawicielki, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności rat.

Pozwany (...)wniósł o oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów. Jednocześnie wystąpił o obniżenie alimentów na rzecz małoletnich synów do kwot po 400 zł miesięcznie.

Ustawowa przedstawicielka małoletnich wniosła o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów.

Wyrokiem z dnia 12 października 2012 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku alimenty zasądzone na rzecz małoletnich powodów A. G. i D. G. wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 8 września 2009 r. w sprawie I C 860/08 od pozwanego R. G. podwyższył z dniem 16 listopada 2011 r. z kwot po 600 zł do kwot po 750 złotych miesięcznie na rzecz każdego z powodów, płatnych z góry do 10. dnia każdego miesiąca do rąk J. G. jako ustawowej przedstawicielki powodów, z ustawowymi odsetkami w wysokości 13 % w stosunku rocznym w razie zwłoki w płatności rat (pkt 1). Oddalił w pozostałym zakresie powództwo o podwyższenie alimentów (pkt 2). Oddalił powództwo R. G. o obniżenie alimentów (pkt 3). Wyrokowi w punkcie 1. nadał rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 4). Uznał opłatę w wysokości 240 zł od pozwu o obniżenie alimentów za uiszczoną w całości (pkt 5). Nakazał pobrać od R. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 199,62 zł tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych (pkt 6). Zasądził od R. G. na rzecz małoletnich powodów 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 7).

Sąd I instancji ustalił, iż A. G. ur. (...) i D. G. ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego J. G. i R. G.. Wyrokiem z dnia 8 września 2009 r. (który uprawomocnił się z dniem 30 września 2009 r.) w sprawie I C 860/08 Sąd Okręgowy w Białymstoku rozwiązał związek małżeński J. G. i R. G. przez rozwód. Kosztami utrzymania małoletnich Sąd Okręgowy obciążył oboje rodziców i jednocześnie podwyższył uprzednio zasądzone od R. G. na rzecz małoletnich alimenty do kwot po 600 zł miesięcznie na dziecko.

W dacie wydania tego wyroku sytuacja stron przedstawiała się następująco:

Małoletni A. G. miał 9 lat. Był uczniem III klasy szkoły podstawowej. Jego młodszy brat D. G. miał niecałe 8 lat i rozpoczął naukę w I klasie podstawówki.

Ustawowa przedstawicielka J. G. pracowała jako fakturzystka w (...) Sp. z o.o. w B., uzyskując miesięczne wynagrodzenie w kwocie ok. 1300 - 1500 zł netto. Mieszkała razem z dziećmi u swojej matki w K., dokładając się do kosztów utrzymania mieszkania, tj. płacąc ok. 400 – 500 zł miesięcznie.

(...)prowadził działalność gospodarczą pod firmą: Usługitransportowe, rzeczowe i osobowe (...) (...)” w K.. Przedmiotem tej działalności był m.in. przewóz osób w kraju i za granicę (głównie do Belgii, Holandii i Niemiec), wynajem samochodów, naprawa samochodów, a także sprzedaż detaliczna samochodów. (...)mieszkał w jednorodzinny domu razem z rodzicami.

Sąd I instancji porównał sytuację z 2009 roku z sytuacją obecną.

Zgodnie z ustaleniami Sądu Rejonowego Adrian G. we wrześniu br. rozpoczął naukę w VI klasie szkoły podstawowej. D. G. od września br. uczy się w IV klasie podstawówki. Małoletni cierpią na różne schorzenia i pozostają pod kontrolą poradni specjalistycznych.

A. urodził się z refluksem nerkowym. Jest po operacji przeszczepienia obu moczowodów. Ma mniejszą prawą nerkę, o znacznie upośledzonej funkcji. Zdarzają mu się omdlenia; u chłopca stwierdzono również szmery w sercu. Jest w trakcie diagnostyki kardiologicznej i neurologicznej.

D. G. ma zdiagnozowane schorzenia w postaci: alergii pokarmowej, atopowego zapalenia skóry, astmy oskrzelowej i alergicznego kataru. Astma i katar alergiczny to nowe schorzenia, które zostały zdiagnozowane u małoletniego po rozwodzie rodziców. Ponadto chłopiec zaczął często zapadać na infekcje układu oddechowego.

J. G. nadal pracuje w tej samej firmie jako fakturzystka, a jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosi ok. 1600 zł. Zmieniła natomiast miejsce zamieszkania. Wyprowadziła się od rodziców do mieszkania komunalnego, które zajmuje razem z dziećmi. Ponosi następujące miesięczne opłaty związane z utrzymaniem lokalu: 620 zł (czynsz), 35 - 45 zł (prąd), 26 zł (gaz).

(...)z dniem 28 grudnia 2009 r. zawiesił działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. Natomiast od dnia 14 stycznia 2011 r. przebywa w zakładzie karnym, odbywając karę pozbawienia wolności za przestępstwa umyślne, za które został skazany przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w czterech sprawach karnych (sygn. akt: III K 4652/06, XV K 1264/09, III K 402/10, XV K 124/11). W trakcie odbywania kary pozwany pracował nieodpłatnie na rzecz samorządu terytorialnego.

(...)ma trzy konta w (...) Banku (...) S.A.Dwa z nich to osobiste rachunki oszczędnościowe. Na dzień 11 września br. stan konta w walucie Euro wynosił 0,36 EUR, a stan drugiego rachunku wynosił 3135,47 zł. Trzecie konto to rachunek bieżący firmowy, na którym w dniu 11 września 2012 r. zgromadzona była kwota 20.930,71 zł.

Pozwany jest właścicielem dwóch samochodów ciężarowych marki M. (...), przyczepy specjalnej oraz przyczepy ciężarowej, przy czym wszystkie pojazdy nabył przed rozwodem. Do niedawna miał jeszcze samochód osobowy marki S. (...)z rocznika 1996. Samochód ten został zarejestrowany na R. G.w lutym 2009 r., natomiast w dniu 29 czerwca 2011 r. pozwany sprzedał go za kwotę 8500 zł. Jeden z samochodów ciężarowych marki M. (...)uległ wypadkowi. Z informacji przekazanej przez pełnomocnika R. G.na rozprawie w dniu 28 września 2012 r. wynikało, że pozwany dochodzi obecnie od ubezpieczyciela wypłaty odszkodowania na drodze sądowej. (...)jest współwłaścicielem w 1/2 części nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinny przy ul. (...)w K.(1/2 należy do jego rodziców). Przed osadzeniem mieszkał tam razem z ojcem, zajmując osobną część domu. Posiada również działkę w G.. Obie nieruchomości nabył przed rozwodem.

W trakcie odbywania kary (...)otrzymał odszkodowanie za przejęcie pod drogę publiczną części nieruchomości przy ul. (...)w K.. Odszkodowanie wyniosło 34.664 zł i zostało wypłacone gotówką 28 października 2011 r. ojcu pozwanego – E. G.na podstawie udzielonego przez R. G.pełnomocnictwa. Odszkodowanie w tej samej kwocie otrzymał również E. G..

Sąd I instancji po przeprowadzeniu postępowania dowodowego doszedł do wniosku, iż od daty ostatniego ustalenia wysokości alimentów na rzecz małoletnich w sprawie rozwodowej nastąpiła istotna zmiana stosunków, o jakiej mowa w art. 138 k.r.o. Od tamtego czasu zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby małoletnich, a także koszty ich utrzymania. Powodowie są w wieku intensywnego rozwoju. Systematycznie z każdym rokiem zwiększają się koszty związane z ich edukacją, wyżywieniem, zakupem ubrań, środków higieny, rozwojem zainteresowań, organizacją wypoczynku, rozrywki, itp. Na wzrost kosztów utrzymania małoletnich wpłynął również wzrost ponoszonych przez ustawową przedstawicielkę kosztów utrzymania mieszkania, które są wyższe o ok. 200-300 zł. Matka co miesiąc ponosi też wysokie koszty związane z leczeniem dzieci, kupując stale przyjmowane przez obu synów lekarstwa. Od sprawy rozwodowej wzrosły w szczególności koszty leczenia D.. U chłopca zdiagnozowano nowe schorzenia w postaci astmy oskrzelowej i kataru alergicznego, a każde z nich wymaga stałego przyjmowania leków, których miesięczny koszt wynosi ok. 80 zł. Dodatkowe nowe koszty wiążą się z leczeniem często występujących u D. infekcji układu oddechowego. W styczniu tego roku J. G. zapłaciła 157 zł na inhalator dla syna.

Sąd Rejonowy uznał, że miesięczne koszty utrzymania powodów są porównywalne, a od daty wydania wyroku w sprawie rozwodowej wzrosły co najmniej o około 200 - 250 złotych. Koszty leczenia D. są wyższe, niż w przypadku A.. Natomiast A. jest starszy, więc ustawowa przedstawicielka przeznacza większe kwoty na jego wyżywienie, zakup ubrań, zaspokojenie potrzeb związanych z edukacją. Sąd I instancji nie zaliczył do usprawiedliwionych kosztów utrzymania dzieci kosztu planowanych korepetycji uznając, iż wydatki te nie są niezbędne.

Sąd I instancji miał na uwadze, że (...)utracił faktyczną możliwość zarobkowania nie z przyczyn od siebie niezależnych, lecz z własnej winy, popełniając wiele umyślnych przestępstw, za które został prawomocnie skazany na kary pozbawienia wolności. Dlatego też Sąd ten posiłkując się regułą z art. 136 k.r.o. przyjął, iż możliwości zarobkowe R.

G.nie uległy zmianie na skutek osadzenia go w zakładzie karnym. W ocenie Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe pozwanego, wynikające z jego kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, zwłaszcza związanego z prowadzeniem własnej działalności gospodarczej, są znacznie większe, niż możliwości zarobkowe ustawowej przedstawicielki.

Zdaniem Sądu I instancji przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że (...)ma również dużo lepszą sytuację materialną i możliwości majątkowe, niż matka małoletnich powodów. Na kontach bankowych R. G.w dniu 11 września 2012 r. były zgromadzone oszczędności w łącznej kwocie ok. 24.000 zł. Ponadto w trakcie odbywania kary pozwany otrzymał wysokie odszkodowanie w kwocie 34.664 zł za część gruntu przejętą pod drogę publiczną, a przesłuchany w charakterze świadka ojciec pozwanego E. G.zeznał, że pieniądze te są ulokowane na jego koncie, a nie na koncie syna. Fakt odbywania kary pozbawienia wolności nie przeszkodził również R. G.w sprzedaży jednego z kilku posiadanych samochodów w czerwcu 2011 r. za kwotę 8500 zł. Sąd miał również na uwadze, iż (...)w trakcie odbywania kary może wynajmując część domu i uzyskiwać z tego tytułu regularne dochody.

W konsekwencji Sąd I instancji uznał za zasadne podwyższenie należnych od R. G. alimentów na małoletnich powodów stosownie do zwiększonych usprawiedliwionych potrzeb dzieci oraz kosztów ich utrzymania. Sąd ten miał na uwadze zarówno zróżnicowanie możliwości zarobkowych i majątkowych obojga rodziców, jak też fakt sprawowania nad dziećmi osobistej pieczy przez matkę. Zdaniem Sądu rejonowego zwiększona kwota alimentów nie przekracza możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego mimo, że przebywa on w zakładzie karnym. Z tych przyczyn Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa R. G. o obniżenie alimentów.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany zaskarżając go w części, to jest w punkcie 1 ponad kwotę 600 złotych oraz w punkcie 4, 6, 7. Wyrokowi w zaskarżonej części zarzucił:

- 1) wadliwe przyjęcie, że pozwany winien przyczyniać się do kosztów utrzymania A. G. i D. G. w kwocie po 750 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich w sytuacji, gdy obecna sytuacja majątkowa pozwanego uniemożliwia mułożenie tak wysokich alimentów, pozwany od stycznia 2011 roku przebywa w zakładzie karnym, jest pozbawiony możliwości zarobkowania, nie osiąga żadnych dochodów, a tym samym obciążenie go łącznie kwotą 1500 zł miesięcznie tytułem alimentów w sytuacji braku możliwości zarobkowych i osadzenia w zakładzie karnym jest zupełnie nieuzasadnione,***
- 2) wadliwe przyjęcie przez Sąd I instancji, że usprawiedliwione potrzeby małoletnich są porównywalne w sytuacji, gdy już sama przedstawicielka ustawowa wskazała podczas pierwszego przesłuchania, że koszt utrzymania synów jest różny, nadto Sąd I instancji nie wskazał, jaka kwota stanowi usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich, niezasadnie ograniczył się jedynie do ogólnikowego stwierdzenia, że koszty wzrosły, Sąd nie sprecyzował także, jakie składniki kosztów utrzymania składają się na ogólną sumę usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich,***
- 3) brak wszechstronnego i należytego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie w zakresie określenia możliwości zarobkowych i majątkowych stron oraz niezasadne pominięcie rozbieżności wynikających z treści pozwu i zeznań przedstawicielki ustawowej co do rzeczywistych kosztów utrzymania małoletnich – podczas rozprawy wskazała, że koszty utrzymania A. to kwota 900-1000 zł, a koszt utrzymania D. to kwota 900 zł, a pozwie zaś wskazała inne kwoty – odpowiednio 1200-1300 zł i 1100 zł, co w sposób oczywisty wskazuje na celowe zawyżanie przez przedstawicielkę ustawową kosztów utrzymania dzieci jedynie na cele postępowania sądowego,***
- 4) niezasadne przerwyczenie na pozwanego znacznej większości obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich ponad jego możliwości zarobkowe i majątkowe przy jednoczesnym zwolnieniu przedstawicielki ustawowej od tego obowiązku, co nie znajduje żadnego uzasadnienia biorąc pod uwagę okoliczność, że pozwany jest pozbawiony wolności, przebywa w zakładzie***

karnym, nie osiąga żadnych dochodów, natomiast przedstawicielka ustawowa pracuje i otrzymuje stałe wynagrodzenie.

Wskazując na powyższe wniósł o:

- **zmianę zaskarżonego wyroku i pozostawienie obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowej wysokości, tj. po 600 zł na rzecz każdego z małoletnich,**
- **zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Rejonowego uznając, iż twierdzenia zawarte w apelacji mają charakter wyłącznie polemiczny z prawidłowym rozstrzygnięciem.

Zdaniem Sądu Okręgowego trafne są ustalenia Sądu Rejonowego, iż alimenty podwyższone do kwoty po 750 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów są adekwatne zarówno do ich usprawiedliwionych potrzeb, jak też do majątkowych i zarobkowych możliwości pozwanego. Ustalenia Sądu I instancji znajdują odzwierciedlenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie, a ocenie dowodów nie sposób zarzucić braku wszechstronności, czy sprzeczności z zasadami doświadczenia życiowego.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że od daty orzekania o alimentach w sprawie rozwodowej wzrosły usprawiedliwione potrzeby uprawnionych, co przekłada się na wzrost ich kosztów utrzymania. Wzrost wydatków wynika nie tyle z faktu upływu czasu i wzrostu cen towarów i usług, lecz przede wszystkim z faktu intensywnego rozwoju małoletnich. Sąd Rejonowy rzetelnie przeprowadził analizę potrzeb uprawnionych i uwzględnił nie tylko ich wiek, ale również stan zdrowia, warunki rodzinne oraz okoliczność, iż przedstawicielka ustawowa wraz z dziećmi wyprowadziła się od swojej matki i zamieszkała w mieszkaniu komunalnym, co skutkowało zwiększeniem się wydatków na utrzymanie mieszkania w porównaniu do stanu z 2009 roku. Wprawdzie powodowie są w różnym wieku, jednakże Sąd Rejonowy trafnie przyjął, iż koszt utrzymania powodów, mimo różnicy wieku, jest zbliżony, a wniosek ten należy uzasadnić. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika bowiem, iż choć D. G. jest młodszy i może nosić ubrania po starszym bracie, co wpływa na obniżenie wydatków związanych z zakupem odzieży dla D., to jednak wydatki na jego leczenie są wyższe, niż w przypadku A. G.. Ostatecznie, zatem koszty utrzymania obu małoletnich, uwzględniające ich usprawiedliwione potrzeby, kształtują się na zbliżonym poziomie. Zaznaczyć należy przy tym, iż przedstawicielka ustawowa powodów na rozprawie przed Sądem Rejonowym w dniu 28 września 2012 roku podała, iż miesięczny koszt utrzymania A. to kwota około 900-1000 złotych, zaś D. około 900 złotych, przy czym wskazała, iż do tych kwot nie wliczyła kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania (k. 274). Już zatem z samych wyjaśnień przedstawicielki ustawowej złożonych na końcowym etapie postępowania w I instancji wynika, iż koszty utrzymania małoletnich powodów są zbliżone.

Sąd Rejonowy nie wskazał, jaka konkretnie kwota stanowi usprawiedliwione koszty utrzymania małoletnich. Uchybienie w tym zakresie pozostaje jednak bez wpływu na wynik sprawy. Sąd I instancji wskazał bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż od daty orzekania w przedmiocie alimentów w sprawie rozwodowej koszty utrzymania powodów wzrosły co najmniej o około 200-250 złotych. Ustalenia te, w kontekście materiału dowodowego zebranego w sprawie, doprowadziły Sąd Okręgowy do wniosku, iż Sąd I instancji przyjął koszt utrzymania każdego z powodów na kwotę po około 950 złotych miesięcznie. Uwzględniając wiek małoletnich powodów, stan ich zdrowia oraz związane z tym potrzeby żywieniowe, wydatki na leczenie i potrzeby związane z edukacją, koszt utrzymania powodów określony na takim poziomie należy uznać za usprawiedliwiony. Nie można przy tym tracić z pola widzenia, że miesięczny koszt utrzymania powodów, z racji stanu zdrowia i konieczności stałego leczenia, jest wyższy, niż w przypadku zdrowych dzieci. Dlatego też Sąd Okręgowy nie podzielił wywodów skarżącego, który podnosił, iż koszt utrzymania powodów jest zawyżony.

Sąd I instancji wszechstronnie przeanalizował również sytuację osobisto-materialną pozwanego, a poczynione w tym zakresie ustalenia znajdują odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, są w pełni miarodajne i kompletne.

Sąd Rejonowy słusznie oceniał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego w kontekście normy wyrażonej w art. 136 kro, gdyż pozwany własnym, zawinionym czynem doprowadził do niekorzystnych zmian w swojej sytuacji materialnej. Mianowicie pozwany został prawomocnie skazany za przestępstwa umyślne, zaś w katalogu omawianego przepisu mieści się odbywanie przez zobowiązanego do alimentacji kary pozbawienia wolności za przestępstwa umyślne. W konsekwencji Sąd I instancji prawidłowo ustalił zakres świadczeń alimentacyjnych według zarobków, jakie pozwany mógłby osiągać w warunkach wolnościowych.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż sytuacja materialna pozwanego, mimo osadzenia w zakładzie karnym, jest dobra. Pozwany według stanu na wrzesień 2012 roku dysponował oszczędnościami w kwocie około 24.000 złotych. Ponadto, jak wynika z informacji udzielonej przez (...) Zarząd Dróg Wojewódzkich w B., w dniu 28 października 2011 roku wypłacono pozwanemu odszkodowanie za wywłaszczenie pod drogę publiczną w wysokości 34.664 złotych, która to kwota, zgodnie z zeznaniami ojca pozwanego, jest zdeponowana na koncie ojca. Natomiast w dniu 29 czerwca 2011 roku sprzedał samochód za 8.500 złotych. Z niekwestionowanych ustaleń Sądu I instancji wynika również, iż pozwany dysponuje przedmiotami majątkowymi o znacznej wartości.

W tym stanie rzeczy okoliczność, iż pozwany jest osadzony w zakładzie karnym i podczas odbywania kary jest zatrudniony nieodpłatnie na rzecz samorządu terytorialnego, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż opierając się na zasadzie z art.136 kro należało przyjąć, iż dotychczasowe możliwości zarobkowe pozwanego nie uległy zmianie.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że mimo utraty pracy przez matkę powodów w toku postępowania międzyinstancyjnego (zob. decyzja Starosty Powiatu B. o uznaniu za osobę bezrobotną – k. 331) jej możliwości zarobkowe należy oceniać na poziomie dotychczas otrzymywanego wynagrodzenia. Wynika to z ogólnej zasady, zgodnie z którą możliwości zarobkowych nie należy kojarzyć z wysokością faktycznych zarobków, lecz należy uwzględnić kwoty, jakie zobowiązany do alimentacji zarabiałby, gdyby owe możliwości w pełni wykorzystywał. Niemniej jednak nawet wówczas możliwości zarobkowe i majątkowe przedstawicielki ustawowej są niższe, niż możliwości pozwanego. Skoro zaś możliwości zarobkowe pozwanego są wyższe, niż możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej, a jednocześnie przedstawicielka ustawowa swój obowiązek alimentacyjny względem dzieci realizuje poprzez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, to pozwany powinien w większym stopniu partycypować w kosztach utrzymania małoletnich powodów. W konsekwencji zarzut niezasadnego przerzucenia na pozwanego większości obowiązku alimentacyjnego, nie mógł zostać uwzględniony.

Mając powyższe na uwadze orzeczono na podstawie art. 385 kpc, jak w sentencji.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięto zgodnie z art. 98 § 1 i § 3 kpc z uwagi na wynik postępowania w drugiej instancji, zaś wysokość tych kosztów ustalono w oparciu o § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).